

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po prednesení obžaloby a po poučení obžalovaného o jeho právach umožnil súd obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obžalovaný urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7 a 8 Tr. por. tak, že vyhlásenie obžalovaného o jeho vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák.

Dokazovaním - výpoveďami svedkov a zároveň poškodených K. S. st. a K. S. ml. ako i svedkov W. S. - matky obžalovaného - bolo preukázané, že tento v neskorých nočných hodinách - po tom, čo bol vpustený do bytu svojich rodičov - otca K. S. S.. - poškodeného a matky - svedkyne W.

-3- 2T/46/2020

S. z dôvodu, že vykonával hluk pred predmetným bytovým domom - pretože mal kopať do plynovej skrinky. Následne výpoveďami oboch poškodených ako i svedkyne W. S. bolo preukázané, že tento sa týmto poškodeným - bratovi K. S. A.. vyhrážal, že ho zabije, že ho dopichá nožom, že si ho počká za domom. Na brata sa i zahnal päťou a bol vo vzťahu k jeho osobe vulgárny. Brata - poškodeného neudrel - pretože v tomto mu zabránil ich otec - K. S. S.. - vo vzťahu ku ktorému bol tiež vulgárny. I svojmu otcovi - poškodenému K. S. S.. sa vyhrážal, že ho zabije. Z vyhrážok mali obaja poškodení strach - obavy o svoj život a preto telefonicky zavolali na políciu. Predmetná skutočnosť bola preukázaná zvukovým záznamom telefonátu na č. I. 158 - zo dňa 26.júna 2020. Podľa výpovede predmetných svedkov bol vplyvom návykových látok.

Tým, že sa predmetným poškodeným - bratovi a otcovi vyhrážal smrťou spôsobom, že to u nich vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. poškodení boli pre obžalovaného blízke osoby - otec a syn - išlo tak o chránené osoby podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák.

Obžalovaný konal v priamom úmysle (§ 15 písm. a/ Tr.zák.)

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

I keď v prípravnom konaní obžalovaný využil svoje právo a vo veci nevypovedal na hlavnom pojednávaní obžalovaný spáchanie skutku ľutoval v celom rozsahu. Navyiac vo veci urobil vyhlásenie, že je vinný. Túto okolnosť súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. - poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutoval.

Z odpisu registra trestov vo vzťahu k odsúdenému boli celkove tri odsúdenia. V dvoch prípadoch sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený. Priťažujúcou okolnosťou preto vo vzťahu k obžalovanému bol

rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. X J. - ktorým bol síce uložený trest povinnej práce dňa 22.apríla 2014 a v predmetný deň rozsudok nadobudol i právoplatnosť. Predmetný trest povinnej práce nevykonal a predmetný trest vykonal v ústave na výkon trestu. Trest bol vykonaný dňa 11.decembra 2016 - priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - bol už za trestný čin odsúdený.

Základná trestná sadzba je šesť mesiacov - tri roky. Z dôvodu, že súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. (pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností - 1:1) - trestná sadzba bola základná - šesť mesiacov - tri roky.

Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest musí byť vždy v súlade i s individuálnou a generálnou prevenciou a následnou vymožitelnosťou - čo by v tomto prípade absentovalo vinou obžalovaného.

-4- 2T/46/2020

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Z uvedených skutočností má súd za to, že trest uložený v trvaní desať mesiacov postačuje na nápravu obžalovaného.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatela.

Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatela nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatela. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť.

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania páchatela na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Pri predmetnej výmere súd prihliadol i na ukládanie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou - ktoré je tiež opatrením, ktoré tiež výrazne zasiahne do osobnej slobody a sleduje zároveň cieľ eliminovať u obžalovaného škodlivý konzum alkoholu, ktorý je potenciálnym spúšťačom jeho kriminogénnych aktivít - tak tomu bolo v tomto prípade.

Vychádzajúc práve zo záverov predmetného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odbor psychiatria z dôvodu, že obžalovaný mal uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou uložené iným rozhodnutím, uložené obžalovanému bolo preto len ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

-5- 2T/46/2020

Pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený i napriek tomu, že do úvahy prichádzalo zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia - zaradil ho do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. z dôvodu, že miera narušenia - hĺbka a intenzita obžalovaného nie je taká - aby to bolo dôvodom jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Kritéria zákona pre zaraďovanie páchatel'ov do nápravno-výchovných skupín nemožno totiž uplatňovať len mechanicky.

Obžalovaný bol tak zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.